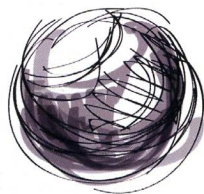

Hobblik a Mumraj!

4

ZPRAVODAJ

Festival amatérského divadla

13. smolný ročník

čtvrtek 20. 3. 2015

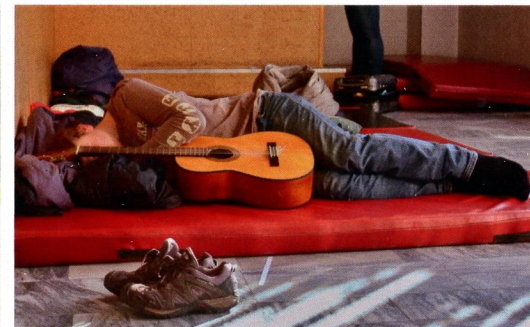
10.15 - zatmění

Drazí čtenáři,

včera se stalo několik zajímavých věcí. Mohli jsme pozorovat zatmění Slunce (viz obálka dnešního Zpravodaje), Třinec postoupil v play-off a v Hodoníně bylo odehráno poslední představení Mumraje!

Mumraj! byl zajímavý, pestrý a zábavný, a to i díky Základní umělecké škole Hodonín, která letos přispěla rovnou polovinou z celkového počtu představení. Doufejme, že se bude touto měrou zapojovat i nadále!

Kdybyste si dnes měli přechoť pouze jednu věc, tak je to určitě rozhovor a bilance dne, ze kterých zjistíte, jak svůj hobblíkovský výlet na Moravu vnímají pražské redakční posily. Je mi naprosto jasné, že nikdo z vás není zvědavý na další shrnutí, lákání a tak vůbec. Proto bude zbývající prostor úvodníku vyplněn vybranou fotkou z minulého dne. Máme totiž **super fotografie** a chceme vám prezentovat jejich práci! Tak si ji užijte.

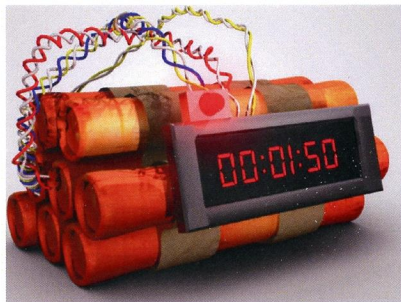
Jakub Ambrozek

9.00 / Hobblík / Bejrútský nářez

Náplní Theatru ludem je obohacování kulturního života a divadelních projektů, tvorba tanečních, loutkových a experimentálních inscenací a spousta dalších aktivit. Na divadelní přehlídce Hobblík 2015 se nám předvedou s představením v podobě dramatu, jehož děj se odehrává v Bejrútu roku 2006 v době libanonské války. Můžeme očekávat scény, ze kterých nám naskočí husí kůže? Nenechme si ujít jedinečný zážitek a zjistěme to!

Zdroj: workingleaf.com

Zdroj: fimdostempos.net

11.30 / Hobblík / Ve škole je bomba!

Představení Ve škole je bomba divadelního souboru Vlastimil Jedovnice je autorskou hrou psanou jednotlivým členům ansámblu přímo na míru. Především to platí o jednom z hlavních protagonistů, jenž si chtěl vyzkoušet ženskou roli. Vznikl z toho velice povedený námět, a tak se dozvíme, co všechno je ochotný podstoupit ředitel školy, aby v ní odhalil trestnou činnost. Vedoucí souboru láká diváky na příjemnou zábavu a výborné herecké výkony za zvuků hudby (taktéž autorské).

Kamila Kolibová, Štěpánka Stratilová

Nečekaným překvapením se pro celou redakci stala návštěva vyslanců z našeho hlavního města. Přestože jsou Pražáci stále v kulturním šoku, svolili k rozhovoru, ve kterém si rozhodně neberou servítky.

Jak se vyrovnáváte s časovým posunem?

Mikuláš: Ano, jsem rád, že jste na tento problém poukázala. Jedná se už o západnější část Asie a časový posun pro nás představuje závažný problém. Nemůžeme moc dobře spát a jsme tedy nuceni se uchýlovat k náhradním řešením, jako jsou víno, ženy a zpěv.

Václav: Navíc jsou tady problémy s nedostatkem hygieny a musíme se chránit před tropickými chorobami konzumací tvrdého alkoholu, například vína. Člověk nikdy neví, co může od domorodců chytit.

Představovala pro vás jazyková bariéra velký problém?

Václav: No tak člověku trvá, než najde smysl v těch podivných skřecích. Divné domorodé znakové řeči ale nakonec nejsou natolik odlišné od komunikace různých **retardovaných členů** naší společnosti na západě, takže se tomu dá porozumět.

Mikuláš: Ano, nedávno se dokázalo, že lze komunikovat například i se šimpanzi.

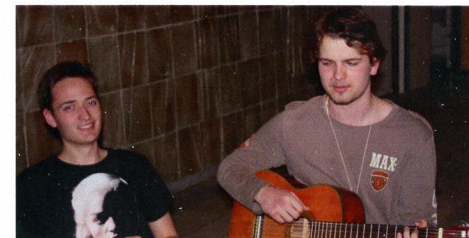
Co je podle vás kabaňa?

Václav: To je podle mě hlávka shnilého salátu

Mikuláš: To je označení pro moravskou dívku, která se nepotřebuje hodně opít, aby souložila s mnoha chlapci.

Proč jste se rozhodli navštívit festival?

Jednohlasně: Praha je centrem kapitalismu bez srdce a bez slitování, a pokud chcete opravdu poznat pravý talent a lásku k řemeslu a k umění, musíte jet do Hodonína.

Barbora Kočtářová

PROGRAM

STŘEDA 18. 3. 2015

/ 9.00 / **Mumraj!** /
Drákula (Bram Stoker)
Devět vztekklých veverek, ZUŠ Hodonín

/ 11.00 / **Mumraj!** /
Zloděj duší (Matěj Mužík)
Zloději duší, ZUŠ Hodonín

/ 14.00 / **Mumraj!** /
Postel pro anděla (Jaroslav Koloděj)
Škrpálek, Gymnázium Velké Pavlovice

/ 16.45 / **Jeden svět** /
Poslední sny (Estephan Wagner)
Dánsko, 2013

/ 18.00 / **Hobblík** /
Zvonokosy (Gabriel Chevallier)
Bavorské ochotnické divadlo

/ 19.45 / **Jeden svět** /
Z popelnice do lednice (Valentin Thurn)
Německo, 2010

/ 21.30 / **Hobblík** /
Opona nahoru! (Peter Quilter)
DS Svatopluk Hodonín

ČTVRTEK 19. 3. 2015

/ 9.00 / **Mumraj!** /
Paní Fantomasová se zlobí (Daniel Kollmann)
DS ŠTĚK Opava

/ 11.00 / **Mumraj!** /
Divá Bára (Matěj Mužík podle Boženy Němcové)
#Haranti, ZUŠ Hodonín

/ 14.30 / **Jeden svět** /
Všichni spolu (Hella Wenders)
Německo, 2011

/ 16.30 / **Hobblík** /
Škola základ života (Jaroslav Žák)
Divadelní spolek v Rájci - Jestřebí

/ 21.00 / **Hobblík** /
Vladimír a Věnek (Martin Snítek)
DS Břetislav, Břeclav

PROGRAM

PÁTEK 20. 3. 2015

/ 8.30 / **Mumraj!** /
Pohádkový svět (na motivy lidových pohádek)
Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

/ 13.00 / **Hobblík** /
Lhář (podle románu Martina A. Hansena)
NABOSO Boskovice

/ 15.30 / **Jeden svět** /
Putinovy hry (Alexander Gentelev)
koprodukce, 2014

/ 18.00 / **Hobblík** /
Linka důvěry (Elaine May)
DS Svatopluk Hodonín

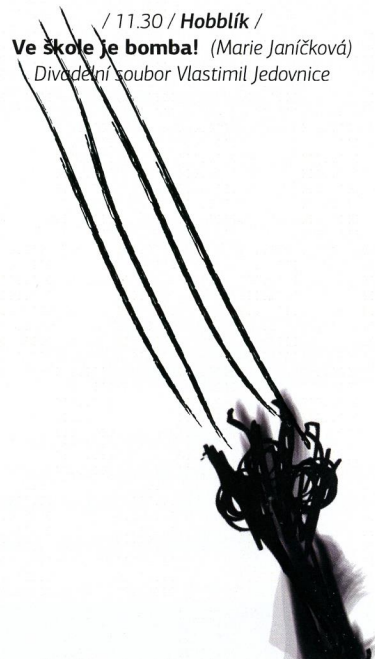
/ 19.00 / **Jeden svět** /
Viva Cuba Libre (Jesse Acevedo) USA, 2013

/ 20.30 / **Hobblík** /
Sněhurák a (nestoudné) trpaslice
(Hana Malinová, Vladimír Pecka)
Ochotnický soubor Rozkoš, Praha

SOBOTA 21. 3. 2015

/ 9.00 / **Hobblík** /
Bejrútský nářez (Israel Horovitz)
Theatr ludem, Ostrava

/ 11.30 / **Hobblík** /
Ve škole je bomba! (Marie Janíčková)
Divadelní soubor Vlastimil Jedovnice

Den zmateného Pražáka

Probudili jsme se? Nebo stále spíme? Tu otázku jsme si dnes kladli stále dokola. Jisté je jedno - tohle tajemné místo jménem Hodonín rozhodně není jen tak obyčejná vesnička. Působí tu záhadná aura, deformující naše pražské dekadentní duše. Už skoro nedokážeme říct "vokno" nebo zatoužit po jídle z Mekáče. Přistihujeme se, jak se usmíváme na lidi, které neznáme. Dokonce jsme k obědu dobrovolně vypili sklenici Starobrna a **užili si to**.

Viděli jsme divadla, viděli jsme filmy. Měli bychom kritizovat, nadávat a povyšovat se. Místo toho jsme tleskali a smáli se.

Možná že opravdu stále sníme. Ovšem není to klaustrofobní noční můra Pražáka na malém městě.

Žijeme hodonínský sen.

Viděli jste tuto kočku?

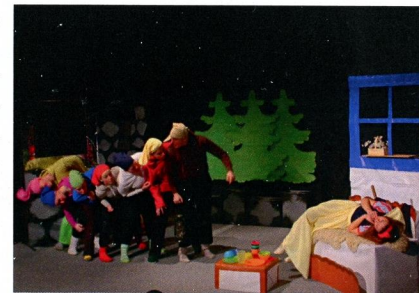
Kdybychom zde měli uvést kompletní seznam zcizených, poškozených a sabotovaných věcí, za které je zodpovědný tento podlý tvor, museli bychom vydat celé další číslo Zpravodaje. My sice dnes už končíme a kočka nám dále ubližovat nebude, ale jinak nebezpečí přetrvává. Zvíře musí být zastaveno a Dům kultury vám bude vděčný za každou informaci!

Pohádkový svět / Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

Páteční program Mumraje! odstartovalo ranní představení Divadla Bedřicha Kaněry Pohádkový svět. Jak již název titulu napovídá, jedná se o komedii, která své diváky zavede do tří klasických pohádek. Někdo by se tak mohl mylně domnívat, že cílí výhradně na nejmladší věkovou vrstvu publika. Děti však rozhodně nebyly jedinými zástupci diváků, kterým hra udělala radost.

Kdo by neměl rád pohádky? Nezáleží přece na tom, kolik člověku je. Dobrodružné příběhy o souboji dobra se zlem se líbí každé citlivé duši. Divadelní soubor z Břeclavi si pro svou autorskou hru vybral pohádky Dlouhý, Široký a Krátkozraký, Boháč a chudás a Sněhurka a sedm trpaslíků. Jednotlivé pohádky jsou propojeny vypravěčskou postavou loutkaře Matěje Kopeckého, který celé představení řídí a zároveň, spolu se svým šaškem, komunikuje s dětmi v publiku. V této disciplíně herci dobře obstáli a zvládli zkušeně reagovat i na nečekané situace, které jim ratolesti připravily. Intimní atmosféru podpořil i fakt, že se představení hrálo s publikem přímo na pódiu.

Ačkoli je tento druh představení povětšinou výsadou starších a zkušenějších divadelníků, působil mladý břeclavský soubor velmi uvěřitelně a byl zcela oddaný pohádkovému žánru. Zahrát pohádku tak, aby úspěšně vykreslila charaktery postav, popsala vztahy mezi nimi a zároveň nedělala blbce ani z dětí, ani z dospělých, je jeden z nejobtížnějších cílů, jaké si divadlo může stanovit. Divadlo Bedřicha Kaněry se s tímto úkolem popasovalo skvěle a potěšilo diváky napříč všemi generacemi.

Z představení Pohádkový svět

98% hlasování diváků

REFLEXE

Lhář / NABOSO, Boskovice

Po čtyřech komediích se nám v rámci letošního Hobbliku představilo první drama. A to rovnou těžké, existenciální drama.

Amatérský divadelní soubor NABOSO předvedl svou nejnovější hru Lhář, inspirovanou stejnojmenným dánským románem Martina A. Hansena. Děj se odehrává na odlehlém ostrůvku Sandø, odříznutém od okolního světa zamrzlým mořem. V uzavřené společnosti tam žijí lidé, kteří se potýkají s rozličnými problémy a hledají odpovědi na otázky, jež jim život klade.

Už samotné uspořádání jeviště slibovalo intenzivní zážitek. Diváci totiž seděli na pódiu a hra probíhala přímo mezi nimi, což spolu s krásným hudebním doprovodem navozovalo tu správnou komorní atmosféru. Mezi další klady lze započítat také dobrou práci s prostorem a hlavně skvěle zvládnutý scénář, se kterým by určitě měla problémy většina profesionálních herců. Avšak na druhou stranu právě tento komplikovaný scénář občas způsoboval, že se divák v ději ztrácel.

Představení je taktéž specifické ve svém subjektivním vyznění. Každý divák si z něj odnese něco jiného, především kvůli hlubokým filozofickým myšlenkám a pravdám, které se nesou v pozadí každého monologu či dialogu. Je nesmírně obdivuhodné, že se soubor nebál pustit do takto těžkého, hutného díla. A i když sami herci přiznávají, že příprava na každé představení je velmi náročná, jejich odvaha se jim rozhodně vyplácí.

Z představení Lhář

Martin Králík

73% hlasování diváků

REFLEXE

Linka důvěry / DS Svatopluk, Hodonín

Linka důvěry, komediální jednoaktovka v podání domácího Svatopluku, nám zpříjemnila páteční podvečer. Dílo z pera Elaine May zasazené do prostředí dnešního Manhattanu se točí kolem suicidální Dorothy a citlivého Kena, který je poloprofesionálním telefonistou na lince důvěry. Tento nelehký údel je provázen tím, že někdo může žít anebo zemřít podle toho, co Ken do telefonu řekne. Ve chvíli, kdy se jejich osudy střetnou, se před námi rozehrává komorní velkoměstské drama.

Z představení Linka důvěry

Herci se svých rolí ujali s citem a bylo poznat, že se do nich opravdu vžili. Dorothy prožívala velké trápení se svými problémy, což ovšem mohlo na diváka působit trochu dramatictější dojem, než byl původní autorský záměr svižné komedie. Spíše než vzbuzovat soucit měla totiž její postava poukazovat na maličkovost vlastních problémů. Je třeba podotknout, že představitelé hlavních rolí prokázali dobrou paměť a silné nervy, neboť ani náznakem nedošlo k jakémukoliv výpadku textu.

Zajímavým oživením hry byl živý hudební doprovod, který představení vdechl atmosféru rušného velkoměsta. Podle poroty však byl poněkud nešťastně pojat jevištní prostor - byl pro účely inscenace příliš rozsáhlý. Otevřený konec divákům umožnil zapojit představivost a každý tak mohl odcházet s individuálním vnitřním uspokojením podle toho, jaký závěr si zvolil.

87% hlasování diváků

Barbora Kočtářová

Sněhurák a (nestoudné) trpaslice / Ochoťnický soubor Rozkoš, Praha

Na to, co nám letos divadelní soubor Rozkoš předvede, jsem byla opravdu zvědavá a moc jsem se těšila. Po předloňském těžkém dramatu soubor poněkud odlehčil. Hra byla ale stále stejně krásně spontánní, jak jsme u Rozkoše zvyklí. Že to bylo tak trochu ze života je zasvěcenějším divákům jasné, ale pohádka o prince Sněhurákově přesto neztratila svou pohádkovost a kouzlo. Nechyběla zlá královna, opravdu statečný princ, pohádkový zázrak, pravá láska a hlavně šťastný konec.

Z představení Sněhurák a (nestoudné) trpaslice

Hru provázely veselé písničky podporované úžasnými melodiemi jazzového klavíru. A protože i zpěv byl zpěvem a uchu diváka lahodil, hudba dala celému představení švih a jiskru. Klidně bych proto pozvala jak klavíristu za piánem, tak i samu velkou šéfkou hrající na kontrabas zpoza opony přímo na pódium. Když už mluvíme o vedoucí souboru, paní Malinové, způsob, jakým ovládala celou hru a přitom stihla ještě brnkat na basu, se místy rovnal bravurní práci vozataje řídícího splašený ohnivý vůz boha Helia.

Přestože se herecké výkony nedaly srovnávat s výkony profesionálů, herci hráli s takovou upřímností a radostí, že divák se jednoduše nemohl ubránit energii, která jej vtáhla do děje mezi vrtící se zadečky slečen v punčočkách.

Ráda bych proto hodnocení uzavřela veršem závěrečné písničky, který mé pocity vystihl naprosto dokonale: „Hlavně, když se divák baví.“ A divák se bavil. Královsky.

Ivana Kozlíková

88% hlasování diváků

Dostaneš Darwina

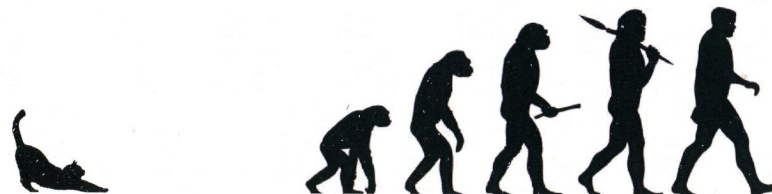
Na včerejší filmovou cenu Zlatá malina navážeme dalším netradičním oceněním za zásluhu, a tím je Darwinova cena.

Oficiální popis tohoto ocenění uvádí: „Darwinova cena je ironické ocenění pro lidi, kteří se zasloužili o zlepšení lidského genofondu tím, že se z něj sami odstranili hloupým způsobem“. K takovému odstranění může podle podmínek dojít dvěma způsoby – sterilizací či smrtí. Kromě toho si člověk musí nešťěstí přivodit sám a být psychicky v pořádku. Způsob sebelikvidace se navíc musí vyznačovat určitou dávkou kreativity a originality.

Jeden opravdu nevěřičně kroutí hlavou nad výběrem těch největších perel. Oceňováni bývají především muži, často domácí kutilové držící se hesla „udělej si sám.“ Dozvíme se tak, že na štetku k čištění komínů se skutečně nehodí přivařovat ruční granát, a že pokud k tuningu auta využijete letecký motor, budou vás sbírat i kilometr od místa, kde se z vás stal **mastný flek**. Zvláště se občas chovají i kněží. Snad aby popřeli Darwinovu evoluční teorii ve prospěch Pána, nechávají se balonky vynášet do oblak nebo se pokoušejí chodit po vodě, to vše s tragickými následky.

Mezi dalšími oceněnými, většinou in memoriam, se najdou pyrotechnici, atentátníci (příspěvek bratrů Slováků) i rektální alkoholici. V roce 2007 získali cenu i Češi. Dvojice zlodějů kovu ukradla železné nosníky haly, která se na ně poté zřítila.

Na závěr jeden šťastný konec. Existuje snad lepší smrt, než se rozplácnout na chodníku po pádu ze střechy během divokého sexuálního aktu? Rozhodně ne. Darwin s vámi.

Ivana Kozlíková

KACHNÍ KOUTEK

Tajemství redakce odhaleno!

Dlouho jsem se rozmýšlela, jestli tento dopis napsat, ale už nevydržím žít ve lži. Chci vám sdělit pravdu o tom, co se děje v místní redakci. Mohlo by se vám zdát, že píšeme hodnocení divadelních představení, ale ve skutečnosti je vše jinak. Jsme členové elitního hackerského týmu. Kdybych vám řekla, kdo nás najal, pravděpodobně byste se nedočkali rána. Půda ale začíná být horká, je čas zmizet za hranice. Jedinou útěchou mi je to, že až vysaju bankovní účty všech návštěvníků festivalu, mělo by mi to stačit na pěkný baráček na Bahamách.

Lidé, bděte!

Kachny neexistují! Všechno je to pravda!

Přátelé, myslíte, že jsme se stali producenty smyšlenek a fabulací? My jsme si to mysleli také. Dnes však vyšla najevo pravda ve vsí své nahotě. Po celou dobu festivalu jsme byli pouhým nástrojem iluminátů. Naše mozky byly infiltrovány **židozednářskými mikroroboty**, kteří převzali kontrolu nad našimi myšlenkovými pochody. Vše, co jsme v kachním koutku napsali, byla ve skutečnosti snaha iluminátů o nenápadné připravení světa na to, co na svých tajných schůzích upekli a v příštích dnech a týdnech budou nastolovat. Bůh s námi, bratři a sestry.

Barbora Kočtářová, Jakub Ambrozek

PTALI JSME SE

„Co a s kým byste si chtěli zahrát na prknech, která znamenají svět?“

Romantickou scénu s Vojtou Dykem, vraždu některého z Bondů, nebo poker s Dannyho partáky? Kdybyste měli možnost si zkusit na jevišti cokoliv a s kýmkoliv, se svým vysněným hercem/herečkou nebo klidně s někým naprosto absurdním. Co by to bylo?

Vlastík, 15 let: „Zahrál bych si ve Šmoulech s Avatarem místo Tatky šmouly.“

Tomáš, 20 let: „Zkusil bych Sluhu dvou pánů s Donutilem.“

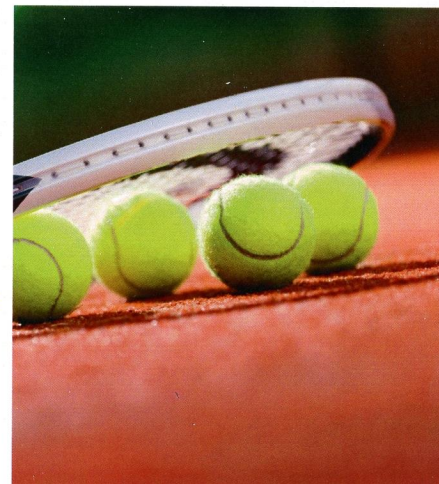
Štěpán, 26 let: „Já zas Sluhu dvou pánů bez Donutila, protože by mě k tomu nedonutil.“

Anna, 16 let: „Šla bych do Hunger Games proti Dracu Malfoyovi.“

Kuba, 21 let: „Zahrál bych si tenis s Klausem, protože bych mu konečně mohl **napálit do ksichtu**.“

Kristýna, 16 let: „Dala bych si battle: originální Nesmrtelná teta vs. Já.“

Miky, 22 let: „Stříhl bych si roli Christiana Greye se Scarlett Johansson... se vším všudy.“

Zdroj: time4tennis.pl

Kamila Kolibová

Mňouk dne:

“Kolik vás tu spí? Přesný počet! (...) Já tu nejsem od toho, abych otvíral dveře! (...) Zpívat můžete, ale svítit se nebude!”

(vrátný č. 47, noční směna)

Šéfredaktor: Jakub Ambrozek, **grafika:** Markéta Podivínská, Adéla Podivínská, Jakub Ambrozek, **obálka:** Markéta Podivínská, **redaktoři:** Štěpánka Stratilová, Ivana Kožlíková, Kamila Kolibová, Barbora Kočtářová, Martin Králík, Mikuláš Všelicha, **korektura:** Václav Pecháček, Martin Králík, **asistentka redakce:** Anna Ambrozková, **mediální tým:** Martin Kučaba, Veronika Valuchová
